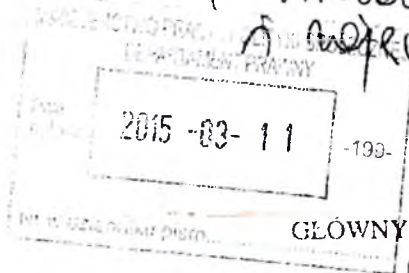

do wiadomości
i referuje stanowisko

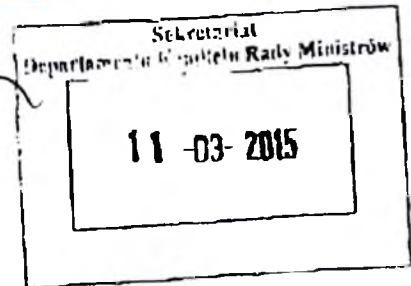

Warszawa, 10 marca 2015 r.

15.03.14
pode M

GŁÓWNY SPECJALISTA

Dorota Jasnińska

DP-IV-MJ-024-106/15

Do wiadomości:

Pan Ltn. M. Buelor - MPiPS
(-) M. Hirszel - Sekretarz KRM

Pani

Małgorzata Hirszel

Sekretarz

Komitetu Rady Ministrów

Stanowisko Pani Minister,

W nawiązaniu do pisma z dnia 27 lutego 2015 r. (KRM-10-18-15) dotyczącego projektu ustawy o zmianie ustawy – Kodeks pracy oraz niektórych innych ustaw przedstawiam następujące stanowisko Narodowego Banku Polskiego.

Narodowy Bank Polski przyjmuje do wiadomości wyjaśnienia zgłoszone do uwag nr 1-3. Jednocześnie podtrzymuje dotychczasowe stanowisko dot. uwagi nr 4 oraz uwagi nr 5.

W projekcie zmian w Kodeksie pracy nie określono długości okresu, który musi upłynąć między dwiema umowami na czas określony, aby nie były one uważane za „następujące po sobie”. Na stronie 2 uzasadnienia do w/w projektu wskazuje się, że minimalny okres przerwy pomiędzy kolejnymi umowami na czas określony (wynoszący aktualnie 1 miesiąc) jest zbyt krótki. Przywoływane są też przykłady analogicznych rozwiązań występujących w innych krajach UE. Jednak ani w samym projekcie ustawy, ani też w dalszej części uzasadnienia nie pojawia się żadna alternatywna propozycja, która wydłużyłaby dotychczasowy minimalny okres przerwy między umowami. W obowiązujących obecnie regulacjach dla braku ciągłości konieczny jest okres jednego miesiąca braku przerwy w stosunku pracy (art. 25 § 1). W tym okresie możliwe jest zawarcie umowy cywilnoprawnej lub zlecenia zadań ze przedsiębiorstwem podmiotu trzeciego. W sytuacji pozosta-

1/2

DP

L.dz.

Wpłynęło dnia

021-183/14
15.03.14 (MJK)
8. 01

wienia wymierzonego zapisu w postaci niezmierzonej, trudno oczekiwać, by proponowane pozostałe zmiany faktycznie wzmocniły pozycję osób narażonych na nadużywanie przepisów prawa pracy przez pracodawców, co sformułowano jako cel ustawodawcy.

W odpowiedzi Ministerstwa Pracy i Polityki Społecznej z dnia 23 lutego 2015 r. wykazano zgodność z regulacjami unijnymi projektowanych przepisów dot. minimalnej długości okresu, który musi upłynąć między dwiema umowami na czas określony, aby nie były one uważane za „następujące po sobie”. Zupełnie nie odniesiono się jednak do sygnalizowanej przez Narodowy Bank Polski potrzeby wydłużenia tego okresu, co mogłoby w realny sposób ograniczyć ryzyko nadużywania w tej kwestii przepisów prawa pracy i wydaje się uzasadnione z punktu widzenia dbałości o jakość stanowionego prawa krajowego.

Biorąc powyższe pod uwagę Narodowy Bank Polski sugeruje uzupełnienie projektu o przepis, który wydłużałby do 3 miesięcy wspomniany minimalny okres pomiędzy umowami na czas określony, jak proponowano już zresztą w trakcie konsultacji z partnerami społecznymi.

2 potwierdzenie

Bo